

Equitat difícil Disparitat entre experts per justificar l'evolució fiscal

Anar més enllà de la redistribució

NOUS PERFILS • Els països occidentals canvien els paràmetres de la concepció que fins ara es tenia de l'estructura d'impostos **COMPETÈNCIA** • Les novetats impositives provenen en part de la rivalitat entre territoris per captar capitals

Marga Moreno
BARCELONA

En el tema de l'equitat de la política impositiva espanyola hi ha tantes opinions, o almenys tants matisos, com experts consultats. Valentí Pich, president del Registre d'Economistes i Assessors Fiscals, argumenta, en el cas concret del desglossament entre impostos directes i indirectes i l'avenç d'aquests últims, que "la lògica tradicional està canviant als països occidentals". Per Pich, es comença a difuminar la idea que els sistemes fiscals han de ser redistributius de la riquesa i, en canvi, pren cos l'opinió que considera que l'administració, amb les seves inversions i despeses, resulta més redistributiva que no pas la progressivitat dels tributs siguin del tipus que siguin.

Àngel Segarra, president de la comissió d'assessors fiscals del Col·legi d'Economistes, afegeix com a justificació del creixement

dels impostos indirectes que "la societat cada vegada té més tendència a gastar que a estalviar". A més, l'economista creu que el volum recaptat per fiscalitat de l'estalvi està estancat o més aviat a la baixa, al contrari del que fan els ingressos a l'erari públic per la via del consum. La bonança econòmica, els tipus baixos i la inflació fan, per Segarra, que la gent anticipi les decisions de despesa i deixi l'estalvi per a moments més rendibles. "No és tant —considera l'economista— un tema de política fiscal com de comportament econòmic de les persones, que, a més, veient que els volums importants d'estalvi es penalitzen fiscalment, els converteixen en despesa segura".

José García Montalvo, professor de la Universitat Pompeu Fabra, veu les coses des d'un prisma ben diferent. Montalvo troba molt "sorprenent" la rapidesa amb què ha crescut la recaptació per IVA i altres impostos indirectes i la lentitud, comparativament parlant, amb què avancen

La Delegació d'Hisenda a Barcelona, a la plaça Letamendi ■ ARXIU

els impostos directes. Això, afegit a la gran quantitat de bitllets de 500 euros que circulen per Espanya, "93 milions, més d'una quarta part de tota la UE", podria ser símptoma, segons el pro-

fessor, d'un increment de l'economia submergida, "per a la qual és més difícil fugir dels impostos indirectes que dels directes".

Montalvo hi suma també factors fins ara poc estudiats, com

ara l'arribada massiva d'immigrants, "que lògicament paguen encara pocs impostos directes, però que han de fer una despesa substancial en béns de consum que sí que n'inclouen, d'indirectes".

Montalvo creu, a més, que "la gran majoria de països estan reduint la fiscalitat directa i fomentant la indirecta per la competència fiscal entre territoris que volen atreure empreses i fortunes". Respecte a la qüestió de si els impostos en general perden o no capacitat redistributiva, Montalvo creu que els directes encara mantenen a Espanya "una clara progressivitat", per bé que no és menys cert que "des de sempre les rendes altes han trobat maneres d'eludir-la".

Aquest és, enmig de la diversitat d'opinions, un dels punts coincidents entre els experts: la possibilitat de les grans fortunes de crear societats patrimonials, SICAV i altres figures jurídiques com una de les vies d'aigua de la justícia fiscal espanyola. ■